

Bir Yazar Görürsün Anlarsın

— serkan--tok · 06 Mayıs 2024

Yazdığı kitaptan anlarsın yazarı.

Kitabının içinde geçen şarkıyı dinlemeye başlarsın, şarkıyı besteleyeni ve söyleyeni de bilirsin. Onlarla esrik duygulara kapılıp gidersin.

Her kelimesinde aşına anılarını ararsın.

Bulduğun anda asla terk edilmeyecekmişsin gibi yakalanırsın.

Okuduğun romanın baş karakteri olursun.

Belli mi olur, belki de o karakter gibi sayfalar arasında savrulup gidersin.

Karakterin değersizleştirilmişliğini görürsün, sen gibi, bir kitabın içine sıkıştırılmış kâğıt parçalarına yazılmış.

Bazen güzel hikayeler, bazen iğrenç gecelerin, bazen göz yaşlarını tutamadığın anların yazılmış.

Olacak, her okuduğunda bir oraya bir buraya gideceksin.

Belki mutlu olacaksın, belki de göz yaşlarına boğulacaksın ama o kâğıt parçalarından ibaret olacaksın.

Her okunduktan sonra rafa kaldırılacaksın, belki tozlanacak, belki de birinin canı tekrar isteyince aklına geleceksin.

Bir kâğıt parçası dedim ya, o kâğıt parçalarında ne şarkı sözleri ne hikâyeler ne mektuplar yazıldı.

Bilir misin, en sevilen roman olamayacaksın, belki de okunmak için okunan basit beş para etmez hikayeleri olan kitaplar gibi en altlarda kalacaksındır.

Seni o raftan severek alıp okuyacak olacak mı?

Acaba tozlu raflarda silinip gidecek misin?

Ya da mutlu olacak mısın?

Gösteriş için kitap okuyanların elinde bir masada, kahve ile birlikte fotoğraflarda mı olacaksın? Bir yazarın hayatında gerçek kahramanlar olarak mı kalacaksın?

Ya da yalın bir dili olmayan birine baktığında, boş boş durup seni anlamasını mı bekleyeceksin? Bir demet gülün yola savrulduğu zamanı bekler gibi rüzgârın tenine değmesini bekleyeceksin, belki de.

Bana baktığın zaman hiçbir şey görmeyeceksin, bir ruh belki de sessiz karşında duran boş bir sayfa olarak. Karşında öyle kalacaksın. Sesiz sedasız bakıp duracağım, belki de.

Bir romanı okumak, en sevdiğim.

Kahramanların rolüne girip yaşamlarından, yaşamlarıma küpleler almak beni çok mutlu ediyor. Bazen üzülür, bazen güler, bazen de ağlarım.

Bazen de uzaklara dalar giderim ardından bir sigara yakar, bir nefes çekerim, kahveden yudumlarım, dalmalarım devam ederim.

Ben bir roman karakteriyim, beyaz sayfalarda seksek oyna oynaya, bir oradan bir buraya zıplayan, yazarın karakterize edilmiş haliyim belki.

Bir ıslak sokakta, bir sokak lambasının altında beklerken kendimi bulur, uzaklara dalan bir kişilik olabilirim.

Ya da bir iskelede oturup önümde küçük bir tekne sallanırken izlemelere dalan bir aşık gibi hikâyelerde yaşatırım.

Ya da bir resim tablosunun önünde oturup âşık olduğum insanı hayal ederken canlandırırım. Bazen karga kovalarken, bazen bir mağarada, bazen bulutların üzerinde düşmeye yakın bir uçurtma, bazen bir sazın tellerine takılmış bir iki küple söz olurum.

Ama ben hep kendim olurum.

Sayfalar saman kağıdından da olsa kuşe kağıdından da olsa, ben yine hikâyenin kahramanı olurum sen...